

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh: Pr. Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Coslujitor: Pr. Leonardo Ioan Atudorei

+40 747 580 111

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul IV • Nr. 15 (98) • 14 mai 2023

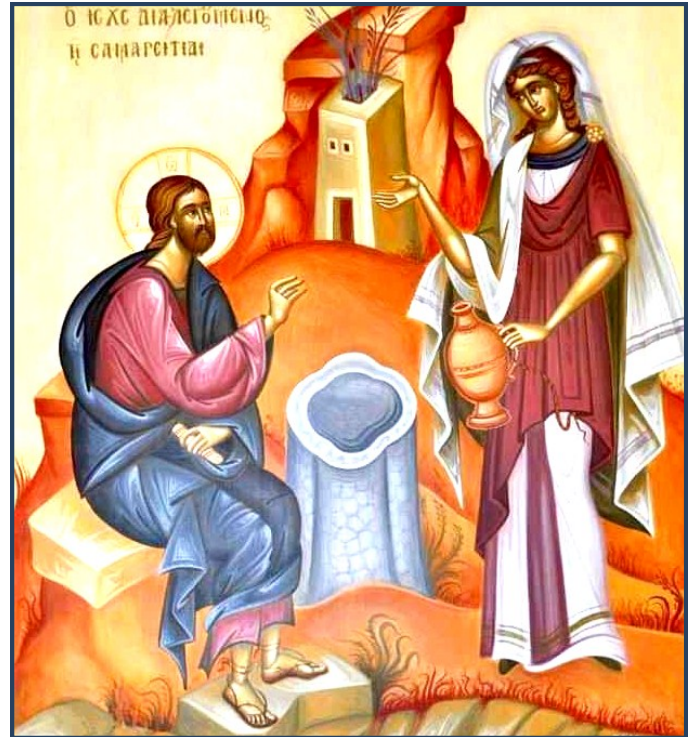
Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

„Să ne ținem strâns de sfânta ancoră!”

Sfântul Ioan Gură de Aur

„Pretutindeni, iubiților, avem nevoie de credință. Credința este maica tuturor bunătăților, medicamentul mântuirii pentru a obține orice bun real. Fără ea, este imposibil să avem vreuna dintre învățăturile cele înalte. Cei care încearcă orice fără de ea sunt ca aceia care se aventurează pe mare fără o corabie și se înecă pentru că de-abia pot înota. În mod similar, cei care încearcă să își dea seama de lucruri înainte de a învăța ceva sunt aproape de a suferi scufundarea. Pentru a ne asigura că acest lucru nu ni se întâmplă nouă, să ne ținem strâns de sfânta ancoră (credința - cf. I Timotei 1, 19) prin care Hristos o aduce la lumină pe femeia samarineancă acum.”

Duminica a 5-a după Paști

De la credința prin cuvânt la credința lucrătoare în iubire

Părintele Teofil Părăian

Ați băgat de seamă, cred, că de fiecare dată când țin un cuvânt de învățătură, mă adresez cu cuvintele „**iubiți credincioși**”. Nu numai eu fac așa, ci și alți propovăduitori fac așa, pentru că cea mai de capetenie calitate a celor care fac parte din Biserică e credința.

Dar de ce sunt credincioși? Pentru că altă cale de-a cunoaște adevărul mai presus de noi, adevărurile descoperite de Dumnezeu și propovăduite de Sfânta Biserică, nu există. Nu ai cum să te raportezi la Dumnezeu și la lucrurile Lui Dumnezeu altfel decât prin credință.[...]

Această credință a noastră, o mărturisim cu mai multe prilejuri și în mai multe feluri. Mărturisim credința noastră crezând în ceea ce facem: credem în însemnătatea Sfintei Liturghii, credem în lucrarea Sfintei Biserici. Mărturisirea de credință se face cu cuvântul și cu fapta, cu cuvântul și cu viața. Credem în sfintele moaște, credem în lucrarea Bisericii, credem în oamenii lui Dumnezeu care sunt preoții. Toate acestea țin de credința noastră.

În legătură cu **femeia samarineancă** din (n. *din Evanghelia de astăzi*), e scris că acea femeie care L-a întâlnit pe Domnul Hristos la fântâna lui Iacob, în Sihar, s-a minunat de Domnul Hristos. Și-a dat seama că are în față un om deosebit, un

prooroc trimis de Dumnezeu. Și fiind convinsă de aceasta, având credința aceasta, s-a dus la cetățenii din Sihar – la cetățenii ei – și le-a spus: *Veniți, veniți la fântâna lui Iacob că este un om care mi-a spus mie toate, e un om deosebit*. Atâta știa femeia aceasta samarineancă. Oamenii au pornit să-L vadă pe omul acela deosebit, pe proorocul acela care i-a spus femeii samarineance toate câte a făcut. Și L-au văzut pe Domnul Hristos, și s-au bucurat de Domnul Hristos.

Și pentru că s-au bucurat de El, au stăruit să rămână la ei. Și Domnul Hristos a rămas la ei două zile. Și după aceea i-au spus femeii samarineance: „Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii” (Ioan 4,42).

Așadar oamenii din Sihar au crezut mai întâi pentru cuvântul femeii, dar nu au rămas numai la credința pe care au putut-o avea prin cuvântul femeii, ci au ajuns la o credință înaintată, așa că au putut spune către femeie: Acum credem nu numai pentru cuvântul tău. Am crezut numai pentru cuvântul tău, te-am ascultat, am ieșit la fântâna lui Iacob, l-am întâlnit pe Acela despre care spui tu că ți-a spus toate și de acum credem în El pentru că **avem o experiență a noastră, o credință a noastră**.

Credința noastră a început cu credința ta și după aceea înaintat credința prin experiența noastră. Cuvântul tău care a fost pentru noi prilej de a ne întâlni cu Mântuitorul lumii, dar acum avem noi o credință a noastră, mai presus de credința pe care o aveam numai pentru cuvântul tău. Noi înșine știm, am cunoscut, simțim, credem, suntem convinși, și suntem incredințați deplin prin Acesta pe care L-ai văzut tu ca pe un om deosebit, care este Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii.

În **Epistola către Galateni** a Sfântului Apostol Pavel, se vorbește de niște lucruri care acum, pentru noi, nu au nici o importanță... *(Continuare în pagina 2)*

Duminica a 5- a după Paști

De la credința prin cuvânt la credința lucrătoare în iubire

Părintele Teofil Părăian

(Continuare din pag. 1)

În **Epistola către Galateni** a Sfântului Apostol Pavel, se vorbește de niște lucruri care acum, pentru noi, nu au nici o importanță, dar care atunci erau niște preocupări ale oamenilor: dacă trebuie sau nu trebuie să primească creștinii tăierea împrejur, circumciziunea.

Sfântul Apostol Pavel a spus o vorbă hotărâtă: „Căci în Hristos Iisus, nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci credința care este lucrătoare prin iubire” (Galateni 5,6).

Deci ce trebuie să aibă un credincios creștin? **Credință lucrătoare în iubire. Credință și iubire. O credință care e temelie pentru iubire.** În **Epistola întâia către Corinteni**, Sfântul Apostol Pavel pune în atenție și credința și iubirea când

afirmă că: „de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimica nu sunt” (I Corinteni 13, 2).

Valoarea o am atunci când am și credință și iubire. Noi trebuie să știm lucrul acesta și este bine să-l știm și să-l urmărim, să avem în noi și credință și iubire. De ce? Pentru că suntem puși să răspundem la **două întrebări** pe care ni le pune Domnul Hristos nouă, tuturor, și nouă celor de aici și tuturor oamenilor.

Prima întrebare: **„Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”**. Deci nu întrebă Domnul Hristos „Ce știi tu despre Dumnezeu?”, ci întrebă: „Crezi tu în Fiul Lui Dumnezeu?” Foarte simplu! Dar orbul acela pe care l-a întrebat Domnul Hristos „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?” a întrebat și el pe Domnul Hristos: „Dar cine este, Doamne, ca să cred în El?” (Ioan 9, 36), și Domnul Hristos a răspuns: „L-ai și văzut! și Cel ce vorbește cu tine Acela este” (Ioan 9, 37).

Și tot în Sfânta Evanghelie de la Ioan mai avem o întrebare pe care Domnul Hristos a pus-o Sfântului Apostol Petru: „Simone, fiul lui Iona, **Mă iubești tu mai mult decât aceștia?”** și Sfântul Apostol Petru a zis: „Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc” (Ioan 21, 15).

Iată, iubiți credincioși, ceea ce trebuie să avem noi în vedere: **credința și iubirea**. Să ne gândim la aceasta, să ne cercetăm pe noi înșine!

Cnămepe din lumina sărbătorii

Convertiri surprinzătoare: de la păcătoșii lumii, la prietenii lui Hristos

Nicolae Steinhardt

Samarineanca e un admirabil exemplu al felului cum lucrează Domnul în calitatea Sa de vânător (de oameni), îndeosebi atras de vânatul dificil, de ucenici și ucenice de caracter, care opun rezistență, dar care și sunt în stare ca acum chiar (nu după o zi, ori un ceas, ori un sfert de oră), să I se predea în duh și adevăr. I-au fost pe plac un prigonitor ca Saul din Tars, o desfrânată din pasiune ca Maria Egipteanca, un vameș înrăit ca Zaheu, o sfădăreață ca samarineanca; nu I-au plăcut fețele palide, călăii, plângăreții, strecurătorii de izmă, chimen și untariță, fățarnicii, purtătorii de caftane și ciucuri lungi, zeloșii aprinzători de lumânări. Pe Simon-Petru l-a iubit mult, fiindcă era din speța inșilor înfocați, intempestivi, nerăbdători.

În duelul acesta, nu de formă, samarineanca e atinsă mortal cu o lovitură nu pricinuitoare de moarte, ci de viață veșnică. Nu, Domnul nu a mințit-o: cu adevărat i-a dăruit apă vie, apa vieții fără apus, iar pe ea prefăcând-o din trufașă potrivnică, în ucenică, și apoi muceniță a Sa.

Povestiți-ne experiența spirituală trăită alături de bunicii dvs., iar noi o vom face cunoscută și altora.

Așteptăm gândurile dvs. în scris, însoțite de fotografii (dacă este posibil): la biserică, pe mail (inaltareadomnului.pascani@gmail.com) sau pe WhatsApp (0745776456).

Din viața parohiei

Un nou lumânărar, reamenajarea curții, lucrări de finisare la exteriorul bisericii

In ultimele zile am demarat mai multe lucrări de amploare care vizează atât clădirea lăcașului de cult cât și curtea exterioară.

Pentru început se lucrează la **extinderea pavajului** din proximitatea bisericii pe locul unde, în următoarele săptămâni se va construi **un nou lumânărar**, atât de necesar în condițiile actuale, care va deservi atât activitățile liturgice ale parohiei cât și cimitirul municipal.

În paralel se efectuează **lucrări de finisare la exteriorul bisericii**, prin placarea cu marmură a soclului și a scârilor, precum și lucrări de **reamenajare a aleilor și a spațiilor verzi**, urmând a fi înfrumusețate cu mai multe plante decorative și arbuști.

Ne propunem, de asemenea, ca în această vară să realizăm și **reparații capitale la interior, în pridvorul bisericii**.

Ne învăță Sfinții Părinți

Cum lucrează Harul?

Sfântul Cuvios Marcu Pustnicul

Harul în chip tainic s-a dăruit celor ce intru Hristos s-au botezat, însă **lucrează după măsura lucrării poruncilor**; harul nu încetează niciodată a ne ajuta, însă ține de slobozenia noastră de a face sau a nu face binele după puterea ce o avem.

Mai întâi cu dumnezeiască cuviință harul trezește conștiința; de unde și făcătorii de rău pocăindu-se, lui Dumnezeu bine au plăcut.